

STŘEDNÍ KNÍRAČ (SCHNAUZER)

ZEMĚ PŮVODU: Německo.

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO ORIGINÁLNÍHO STANDARDU: 06. 03. 2007

VYUŽITÍ: hlídací a společenský pes.

KLASIFIKACE FCI: Skupina 2 Pinčové a knírači - molosové, švýcarští salašníčtí psi a jiná plemena.
Sekce 1 Pinčové a knírači.
Bez pracovní zkoušky.

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Knírači byli původně používáni v jihoněmeckém regionu jako stájoví psi, protože se cítili zvláště dobře ve společnosti koní. S horlivostí číhali na všechny hlodavce, aby je okamžitě usmrtili, což jim v minulosti přineslo v lidové mluvě označení krysaři ("rattler"). Při založení klubu pro pinče a knírače v roce 1895 byli vedeni jako drsnosrstí pinčové.

CELKOVÝ VZHLED: středně velký, silný, spíše podsaditý než štíhlý, drsnosrstý.

DŮLEŽITÉ PROPORCE:

- Kvadratická stavba těla, přičemž kohoutková výška odpovídá zhruba délce trupu.
- Celková délka hlavy (od špičky nosu k týlnímu hrbolu) odpovídá polovině délky hřbetu (kohoutek až nasazení ocasu).

CHOVÁNÍ/POVAHA: Typickými povahovými rysy jsou jeho živý temperament spojený s rozvážným klidem. Charakteristická je dobromyslná povaha, hravost a vyslovená oddanost pánovi. Je velmi milý k dětem, nepodplatitelný, ostražitý, a přesto neštěká zbytečně. Má vysoce rozvinuté smyslové orgány, inteligenci, je vhodný k výcviku, neohrožený, vytrvalý a odolný proti povětrnostním vlivům i nemocem. Tyto vlastnosti dávají kníračovi všechny předpoklady, aby se stal vynikajícím rodinným, hlídacím a společenským psem, který má také přednosti služebního psa.

HLAVA:

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: silná a protažená, bez silně vystupujícího týlního hrbolu. Hlava by měla odpovídat celkové mohutnosti psa. Čelo je ploché a probíhá bez vrásek a rovnoběžně se hřbetem nosu.

Stop: vzhledem k obočí se zdá být výrazně vyjádřen.

OBLIČEJOVÁ ČÁSTI:

Nos: je dobře vyvinutý, s velkými nosními dírkami a je vždy černý.

Tlama: končí tupým klínem. Hřbet nosu je rovný.

Pysky: černé, pevně a hladce přiléhající k čelistem, uzavřený koutek tlamy.

Čelisti/zuby: silná horní i dolní čelist. Úplný chrup (42 zubů podle zubního vzorce) s nůžkovým skusem je silně vyvinutý, dobře uzavřený, čistě bílý. Žvýkácí svaly jsou silně vyvinuté, ale pravouhlopý tvar hlavy (s vousem) nesmí být narušován příliš silně vyvinutými lícemi.

Oči: středně velké, oválné, směřující dopředu, tmavé, s živým výrazem; oční víčka dobře přiléhající.

Uši: klopené uši, vysoko nasazené, ve tvaru V, vnitřní okraje uší přiléhají k lícím a jsou neseny stejnoměrně, otočeny směrem dopředu ke spánkům, přičemž rovnoběžný ohyb nesmí přesahovat přes temeno hlavy.

KRK: Silná, svalnatá šíje je ušlechtilě klenutá. Krk harmonicky přechází v kohoutek. V nasazení silný, jinak štíhlý, ušlechtilě klenutý a odpovídající celkové mohutnosti psa. Kůže na hrdle těsně a bez záhybů přiléhá.

TRUP:

Horní linie z profilu: vychází z kohoutku, směrem dozadu lehce klesá.

Kohoutek: tvoří nejvyšší bod horní linie.

Hřbet: silný, krátký a pevný.

Bedra: krátká, silná a hluboká. Vzdálenost od posledního žeberního oblouku ke kyčli je krátká, aby pes byl kompaktní.

Zád: probíhá s lehkým zaoblením, nepozorovaně přechází v nasazení ocasu.

Hrud: středně široká, oválného průřezu, dosahující až k loktům. Předhrudí je výrazně vyvinuté díky špičce hrudní kosti.

Dolní linie z profilu a břicho: slabiny nejsou nadměrně vtažené, s dolní stranou hrudního koše tvoří elegantně prohnutou linii.

OCAS: ponechán přirozeně, žádoucí je šavlovité nebo srpovité nesení ocasu.

KONČETINY

HRUDNÍ KONČETINY:

Všeobecně: Při pohledu zepředu jsou hrudní končetiny robustní, rovné a nejsou postaveny příliš úzce. Předloktí jsou při pohledu ze strany postavena rovně.

Plece: Lopatka pevně přiléhá ke hrudníku, po obou stranách hřebene lopatky dobře osvalená a nahoře přesahuje trnové výběžky hrudní páteře. Uložené pokud možno šikmo a dobře dozadu skloněné, úhel k vodorovné linii tvoří zhruba 50°.

Nadloktí: dobře přiléhá k trupu, je silný a svalnatý, svírá úhel s lopatkou zhruba 95° až 105°.

Loket: dobře přiléhající, není vytočen ven, ani vtočen dovnitř.

Předloktí: při pohledu ze všech stran dokonale rovné, silně vyvinuté a dobře osvalené.

Zápěstí: silné, stabilní, jen nepodstatně se odklánějící od struktury předloktí.

Přední nadprstí: při pohledu zepředu svislé, při pohledu ze strany lehce šikmo postavené, silné a lehce pružící.

Tlapy hrudních končetin: krátké a kulaté, prsty těsně sevřené a dobře klenuté (kočičí tlapy), s tmavými, krátkými drápy a hrubými polštářky tlap.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Všeobecně: při pohledu ze strany jsou šikmo postavené, při pohledu zezadu jsou rovnoběžné, nejsou postaveny příliš úzce.

Stehna: středně dlouhá, široká a silně osvalená.

Kolena: nejsou vtočená dovnitř ani vytočená ven.

Lýtka: dlouhá a silná, šlachovitá, přecházející v silné hlezno.

Hlezo: výrazné zaúhlení, silné, stabilní, není vtočeno dovnitř ani vytočeno ven.

Zadní nadprstí (nárt): krátké a kolmo k zemi postavené.

Tlapy pánevních končetin: Prsty krátké, klenuté a těsně sevřené; drápy krátké a černé.

CHŮZE/POHYB: pružné, elegantní, obratné, volné a prostorné. Hrudní končetiny kmitají co nejdále dopředu, pánevní končetina dosahuje daleko a pruží a poskytuje potřebnou sílu impulzu (posun). Hrudní končetina na jedné straně a pánevní končetina na druhé straně se pohybují dopředu současně. Hřbet, vazy a klouby jsou pevné.

KŮŽE: na celém těle těsně přiléhá.

OSRSTĚNÍ

SRST: Srst by měla být drátovitá, tvrdá a hustá. Skládá se z husté podsady a krycí srsti, která nesmí být nikdy příliš krátká, je tvrdá a dobře přiléhá k tělu. Krycí srst je drsná, dostatečně dlouhá, aby bylo možné zkontrolovat její texturu, není rozježená ani zvlněná. Srst na končetinách má sklony být poněkud měkčí. Na čele a na uších je srst krátká. Typickým znakem plemene je vous, který se tvoří na tlamě a není příliš jemný, a dále huňaté obočí, které lehce zastírá oči.

BARVA:

- čistě černá s černou podsadou;
- pepř a sůl.

U psů se zbarvením pepř a sůl je chovatelským cílem střední odstín se stejnoměrně rozloženým, dobře pigmentovaným pepřením a šedou podsadou. Přípustné jsou barevné odstíny od tmavě ocelově šedé až po stříbrně šedou. Všechny barevné odstíny musí vykazovat tmavou masku, která podtrhuje výraz a musí harmonicky ladit s příslušným barevným rázem. Výrazné bílé znaky na hlavě, na hrudi a na končetinách jsou nežádoucí.

VÝŠKA A HMOTNOST :

Kohoutková výška: Psi a feny: 45 až 50 cm.

Hmotnost: Psi a feny: 14 až 20 kg.

VADY: Jakákoliv odchylka od výše uvedených bodů se musí považovat za vadu, jejíž hodnocení musí být v přesném poměru s odchylkou.

Zejména

- Celkově příliš malá nebo příliš krátká hlava.
- Těžká nebo kulatá mozkovna.
- Vrásky na čele.
- Krátká, špičatá nebo úzká tlama.
- Klešťový skus.
- Silně vystupující líce nebo lícní kosti.
- Světlé, příliš velké nebo kulaté oči.
- Nízko nesený nebo příliš dlouhý ocas, rozdílně nesené uši.
- Volná kůže na hrdle.
- Lalok, štíhlá šíje.
- Příliš dlouhý, klenutý nebo měkký hřbet.
- Kapří hřbet.
- Spadající záď.
- Nasazení ocasu skloněné k hlavě.
- Dlouhé tlapy.
- Mimochoď.
- Příliš krátká, příliš dlouhá, měkká, zvlněná, střapatá, hedvábná, bílá nebo skvrnitá srst nebo jiné příměsi barev.
- Hnědá podsada.
- U psů se zbarvením pepř a sůl: úhoří pruh nebo černé sedlo.
- Nadměrná nebo nedostatečná výška o 1 cm.

TĚŽKÉ VADY

- Těžkopádná nebo příliš lehká, nízká nebo vysokonohá stavba těla.

- Pohlavní výraz druhého pohlaví (například fena se samčím výrazem).
- Ven vytočené lokty.
- Strmé zaúhlení nebo sudovitý postoj pánevních končetin.
- Dovnitř vtočená hlezna.
- Nadměrná nebo nedostatečná velikost o více než 1 cm a méně než 3 cm.

VYLUČUJÍCÍ VADY

- Plaché, agresivní, zlomyslné, přehnaně nedůvěřivé, nervózní chování.
- Malformace libovolného druhu.
- Nedostatečný typ.
- Vady chrupu jako předkus, podkus, zkřížený skus.
- Hrubé vady v jednotlivých oblastech – například vady stavby těla, vady osrstění a vady barev.
- Nadměrná nebo nedostatečná výška o více než 3 cm.

Jedinci vykazující fyzické nebo povahové abnormality musí být diskvalifikováni.

Pozn.: psi musí vykazovat dvě očividně normálně vyvinutá varlata, nacházející se zcela v šourku.